

СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рѣкъ XIV. Скрентонъ, Па., Четверъ 15-го Фебруара, 1906. Число 7

Vol. XIV. Scranton, Pa., Thursday, February 15, 1906. No. 7.

НОВИНКИ

КАЛЕНДАРЬ.

Лютый

15	Ч.	Свѣтленіе Госи.
16	П.	Симеона
17	С.	Изабара
18	М.	Ясноп. Атафім
19	П.	Вукла, Юліана
20	П.	Партеіа
21	С.	Теодора

— ЗВЕРТАЕМЪ увагу чатачівъ на оголошеня на 8 ой сторинѣ „Свободы“.

— Зѣ достовѣрного же рела доносять намъ, що здоровле о. П. Тимкевича, котрый бувъ тяжко захо-рувавъ, значно полѣпшилось.

ОСТОРОГА.

Зѣ Гейзелтону, Па. пишутъ намъ, що тамъ волючать ся якійсь чоловікъ, що збирае колекту буцѣмъ то на Олифантску церковь. Отже Олифантска церковь жадныхъ колекторѣвъ нѣ теперь, нѣ давѣйше по шлейзахъ не посылала, а чоловікъ, що каже що збирае грошѣ на Олифантску церковь е ошукавецъ, хабѣа що збирае грошѣ на церковь, яку буде о. О. Бушкевичъ, а котра якъ зачуваемо записана на ай-риского бискупа.

— Вѣ Станиславѣ (Галичина), переведено ревизіа у всѣхъ тамошнихъ касарняхъ пѣхотныхъ полковъ. Ревизіа були дуже строгі, бо ревѣдовано всѣ убѣлиці, зваряды, постѣли и сѣнники. Шукали, якъ кажутъ, забороненыхъ писемъ и брошуръ соціалістично-революційного змісту, однакъ не найдено нѣчого підозрѣлого.

— Вѣ Сінсінаті, О. 29. Сѣчня. Злодѣй обрабували постѣ-офісѣ.

— КОПЕНГАГЕНЪ. На давнѣйшій тронъ вступивъ старшій сынъ небѣщика-короля, яко Фрідріхъ VIII.

— НЮ РЕШЕЛЬ, Н. Й. 1. Лютого. Оденъ Французъ, Адольфъ Форатъ, застрѣливъ свою жѣнку и себе. Причиною того була шалена задрѣсть. По нихъ лишилися сиротами трое дѣтей.

— НАУОРТН, Н. У. 31. Сѣчня. Двацятитѣтний хлопецъ Річардъ Шнайдеръ заманивъ 5-лѣтню дѣвчину въ лѣсъ и тамъ еѣ насилювавъ. Батько тои дѣвчины пошовъ зѣ стрѣлбою шукати насильника, ади-бавъ его въ лѣсѣ и подстрѣливъ. Раненого одвезено до арешту. Ранѣйшъ его вже не разъ обвинувачувано въ покусахъ на насильство.

— 20-ЛѢТНА дѣвчина стрѣломъ зѣ револьвера

тяжко ранила свого батька доктора Пембертона. Дрѣ Пембертонъ уже давно покинувъ свою жѣнку и живъ окремо. Вѣнъ вѣдмовивъ ся обвинувачувати свою дочку передъ судомъ.

— ПРИ ревізіа багажу одного пасажира, Исаака Гайхера, инспекторѣвъ показавъ ся підозрѣлимъ оденъ куферокъ. Коли тои куферокъ розламали, въ нѣмъ оказалось ся подвійне дно, и тамъ було сховано на 100 тысячъ доларѣвъ рѣжнихъ державныхъ паперѣвъ Угорщины. Гайхеръ вѣдбрухувавъ ся тимъ, що тои куферъ не его, а що вѣнъ доставъ его въ пожаръку вѣдъ одного пасажира и зоставъ арештований, яко підозрѣлимъ о крадѣжѣ великой сумы гроша.

— Вѣ Винніперу арештовано 22 м. м. Блажовского незалежного польского ксьондза, котрого парафія не оскаржила о крадѣжѣ 248 доларѣвъ, котрі то грошѣ ему зложили на якійсь рѣчи до костела и повѣрили Блажовскому за-слати ихъ до Нью-Йорку. Коли пѣзнѣйше комитетъ костела питавъ его чи выславъ грошѣ а коли зажадали почтового реценсіу, вѣнъ не показавъ. Въ поліційномъ судѣ не релухано богато свѣдѣвъ и справу вѣдложено до трибунальных засѣданъ въ великомъ судѣ.

— НІЕФЪ поліція въ Ст. Луісѣ, Мо. выдавъ наказъ полісменамъ арештувати кожного, хто на улици або въ якомъ небудѣ публичномъ мѣсці важить ся уживати неприличныхъ слѣвъ або проклонѣвъ. Стало ся се въ наслѣдокъ безнастанныхъ скаргъ жєнщинъ, що не можуть показувати ся на улицю або въ стрѣтнахъ, щобъ развѣ вразъ не бути пораженными слухати неприличныхъ слѣвъ якихъ уживають мушцины. Кару установивъ шефъ поліціи на \$5—50.

— OSTERSTUND, ONT. Доношу вамъ, дорогой братъ, о страшномъ несчастіи яке случилось у насъ на трѣцѣ, що еи будутъ зѣ Fort William до Winnipeg. 26-го Януара с. р. недалеко Rat Portage выбухъ при трѣцѣ затаенный динамитъ, и зѣ людей, що тамъ тодѣ робили и нѣчого не сподѣвали ся, двоухъ розорвало на кусники, одному розбидло голову и урвало руку такъ, що бѣдчико по 10 мин. умеръ а трѣхъ тяжело покалѣчило. Зѣ тыхъ, що забиты, два були Шведы а

оденъ Англицъ — а всѣ три, що ранены, суть нашѣ Русины. Одному зѣ нихъ, здае ся, нема выхода, бо дуже тварь побита, що и не знати очей.

A. Гайдѣ.

— BONNINGTON FALLS, B. C., Canada. Иванъ Веселякъ зѣ Магеровъ, повѣту Рава руска въ Галичинѣ, упавъ подчасъ роботы зѣ насипу 150 стѣпъ высоко на камѣнь и разбивъ собѣ голову. Заразъ и умеръ.

— Вѣ майнахъ Фарелъ при Окъ Гилъ, В. В. лучилось 8-го с. м. подчасъ роботы страшна експлозіа, при якой згинуло 40 робѣтничѣвъ!

— ВХОДНА часть тунелю, якій теперь будутъ на желѣзницѣ Іри при Отелвилъ, Н. Й., завалила ся подчасъ розсаджуваню динамитомъ скалы и засипала много робѣтничѣвъ, причѣмъ зостави убитыми три Италійцѣ, а оденъ Нигеръ и двоухъ бѣлыхъ зостави сильно покалѣченъ.

— СУПРИМЪ КОРТЪ въ Вайтѣ Плейнсѣ, Н. Й. признавъ бувшому гамѣвничому при Нью-Йоркѣ Сенатрѣ R. R. Герольдову Бостови \$17.900 вѣдшкодованъ за страчену лѣву руку и праву ногу. Вѣсть упавъ бувъ подъ колеса кары и судъ орѣкъ, що стало ся зѣ вины компаніи.

— ПРИ Чікопі Менюфактуріагъ Ко. въ Чікопі Фалсѣ выбухъ страйкъ ткачѣвъ робѣтничѣвъ. Компанія, щобъ змусити робѣтничѣвъ до залишеня страйку, вымовила усѣмъ робѣтникамъ помешканя, якій ти займали въ компанічныхъ домахъ. А що всѣ дома въ Чікопі Фалсѣ належать до компаніи, то робѣтники не мають де теперь жити и здаеся будутъ мушѣли залишити страйкъ. Страйкъ выбухъ въ наслѣдокъ обниженя платнѣ робѣтничкамъ.

— Вѣ Бостонѣ, Мас. выбухъ страйкъ у майже всѣхъ друкарняхъ. Страйкуе звышъ 200 складачѣвъ. Причина страйку, що властители не хотять згодити ся на 8-годинный день працѣ.

— Вѣ протягу пять лѣтъ (1898—1903) наложено на соціально-демократичну робѣтничу партію въ Нѣмеччинѣ, загаломъ, такий кары: на криміналь зауждено усѣхъ разомъ на 11 лѣтъ; на арештѣ — на двѣстапятьдесять сѣмъ лѣтъ; а на кару грошеву — на больше якъ на сто тысячъ марокъ. Число выбѣрцѣвъ

що вѣддали свои голоса на соціально-демократичныхъ послѣвъ до нѣмецкого парламенту, зросло за той самъ часъ зѣ 2.700.000 на 3.250.000, а число соціально-демократичныхъ послѣвъ побѣдилось зѣ 56 на 81.

— ДРУГІЙ набѣлшій тунель на свѣтѣ мають будувати коло Пітсбургъ, Па. Теперь працують надъ плянами верченя двоухъ тунелѣвъ черезъ горы Аліге-ні, зѣ котрыхъ оденъ мае бути довгій на 9 миль а другій на 11 миль. Комшта вынесутъ перешло 15 миліонѣвъ доларѣвъ. Сей тунель мае заступити славный скрутъ желѣзницѣ Пенсилвеніи, т. зв. „Горѣспу корвѣ“, котрый мае бути адемолюванный.

— Вѣ Мікіспортѣ, Па. отворено зѣ початкомъ с. м. наибѣльшу на кули земскої и наибѣльше уряджену стальовню, що належить до „United States Steel Corporation“.

— ЗВѣСНІЙ міліардеръ Вандербилтъ задумуе побудувати електричний грамвай (стрѣткарю) мѣжъ Бостонѣмъ, Нью-Йоркомъ, Бофало и Чікаго, и въ тои цѣли почавъ вже выкуплювати істнууючій на тои лінії стрѣткарю. Роботы коло будовы лінії трамваевои мѣжъ Бофало а Рочестеръ мають розпочати ся зѣ весною. Цѣла лінія зѣ Бостону до Чікаго буде выносити около 1500 миль.

— Вѣ Нѣмеччинѣ въ портовѣмъ мѣстѣ Lubeck мають незадовго приступити до будовы великихъ доковъ, въ котрыхъ будутъ будувати военный кораблѣ и кораблѣ пасажиры (черезъ Атлантичку море). Повстане нова корабельна компанія, що буде перевозити емігрантѣвъ зѣ Европы до Нью-Йорку.

— Вѣ протягу минувшого мѣсяця-Сѣчня с. р. прибуло зѣ Европы до Нью-Йорку 44.591 особѣ. Зѣ того I. клясою приѣхало 2.789, II. клясою 4.658, а III. клясою (Zwischendeckомъ) 38.152 особѣ.

— НАЗАДЪ до середнѣвѣчныхъ часѣвъ! Въ стейтѣ Місісіпі выринувъ проектъ впровадити якъ кару за провины рѣзгѣ! Такевне сене поставлено вже въ легіслатурѣ згаданого стейту и надѣють ся, що сей проектъ станеть закономъ. Винный кары буде мати до выбору — або кару вѣдсидѣти, або вѣдплатити грѣшми — або дати ся выѣзѣ — при чѣмъ 3 рѣзѣкъ

на голы плечѣ рѣвналибъ ся карѣ \$1.00 або арешто-ви 1-дня. Той карѣ рѣзѣкъ мають подпадати и мушцины и жєнщины. И то дѣе ся въ XX. столѣтѣ!

— Вѣ легіслатурѣ стейту Огайо нараджувано ся недавно надъ внесенемъ сенатора Гонта з Сінсінатѣ, О., котрый домагавъ ся щобъ надано лѣкарямъ власть усмертнювати хорыхъ, якій терпятъ на невылѣчиму хоробу. Лѣкаръ мѣгъбы однакъ лише тодѣ усмертити такого хорого, если бы конзіліумъ лѣкарске орєкло, що хорый смерти уйти не може и терпитъ страшный муки а самъ хорый на се згодивъ бы ся. Тодѣ лѣкаръ мѣгъбы хѣлѣ-роформомъ успати хорого нѣ-вѣки. Се внесене легіслатура вѣдкинула 78 голосами проти 22.

— НА губернатора стейту Пенсилвеніи п. Пеніекера выдали Италійцѣ анархисты вырокъ смерти и мали вже въ сихъ дняхъ сей вырокъ выконати, коли случайно поліція о томъ довѣдала ся и заговорщикѣвъ арештувала.

— УПРАВА презбитеріаньского шпиталю въ Чікаго задумуе приступити зѣ весною до будовы величавсого шпиталю, въ котрый малѣбъ приимати ся до лѣченя лишь самыхъ наибѣльшихъ богачѣвъ (жєнщинъ и мушцинъ) зѣ Чікаго — а зѣ великихъ оплатъ якій побирано бы вѣдъ хорыхъ за лѣчене, малѣбъ утримувати ся клѣнѣки шпиталю и шпиталь для бѣдныхъ хорыхъ, вѣдъ котрыхъ не побирано бы нѣякои платнѣ.

— МОРСКІЙ университетъ. Въ Гамбургѣ проектуе ся основане университету зѣ цѣлкомъ новою, особливою програмою. Головна увага въ томъ университетѣ буде звернена на предметы, маючий звязъ изъ моремъ: мореплаванство, морске право, мѣжнародне, право, загранична и колоніальна торговля, гігієна зворотникова, розслѣды моря и т. и. Однакъ цѣль сего университету не е подготавливати моряковъ, але ученихъ спеціалістѣвъ въ морскихъ справахъ. Университетъ мае обѣимати кѣлька самостѣйныхъ факультетѣвъ.

— ЖѢВНОЧІЙ университетъ въ Токио. Японцѣ заходятъ ся въ протягу послѣднихъ десяти лѣтъ не-звычайно живо коло высшего образования японской молодѣжи — при чѣмъ нѣ-

коли не поминають Японцѣ. И такъ въ 1901 р. заложено въ Токио университетъ для Японцѣ, до котрого додано еще вѣдѣлѣ приготавлиуючій. После справозданя сего университету за послѣдний рѣкъ (1905) училось въ томъ высшѣмъ науковѣмъ закладѣ 800 ученицѣ. Плянъ науки дѣлѣть ся на три вѣдѣлѣ: въ одномъ учено поодинокій науки и штуку, въ другомъ японскую литературу а въ третьѣмъ литературу англійскую. Плянъ сей такъ уложеный, щобъ ученицѣ крѣмъ вѣдомостей зѣ своего краю и литературы, дознавали-бьсь рѣвночасно про краѣ европейскій и обзнакомлювалися зѣ литературою и взагалѣ зѣ духовымъ житемъ европейскихъ народовъ.

— Зѣ Петербургу доносять, що російскій державный догвой паперы шо-дня падають въ цѣнѣ. Американскій капіталісты оповѣстили своихъ російскихъ „костумѣровъ“, що далѣ вони вже не можуть дати имъ жадного кредиту.

— ТРЕБА 50 майнерѣвъ до Vintodale Colliery Co. въ Vintondale, Pa. (20 миль вѣдъ Cresson на С. & С. дивізіа Пенсилвенійской желѣзницѣ). Стала робота, добра платня; нема страйку, гарный дома, водопроводы и т. и.

— Впѣшѣть ся до „Читальни“. Лишь 1.50 дол. на рѣкъ. За тѣ грошѣ будѣте доставити одну цѣкаву книжочку кожного мѣсяця. Адресуйте.

CZYTAŁNIA, Box 353, Scranton, Pa.

Жертвы	
на	
Революц. Украинську Партію.	
Попередѣ заложено	\$191.46
о. М. Бачинскій	.50
и пѣ Ярослава Бачиньска	1.00
Цетро Войценко	1.00
Яковъ Жиличъ	1.00
Волошинъ	1.00
Юрко Мачула	2.00
(вѣсѣ зѣ Stuartburg, Man., Canada)	
А. Зѣлѣвскій	2.00
И. Мадаровскій	1.00
Н. Перѣгъ	.50
И. Лѣзакъ	.50
Д. Хопѣвскій	.50
И. Гайдукъ	.25
П. Пастернакъ	.25
(вѣсѣ, члены „Запорожской Сѣчи“ въ McKeesport, зложили на вѣсѣлю у Запорожца П. Сѣви).	
На вѣсѣлю п. З. Коханъ въ Філадельфіи, Па. зложили гостѣ	4.85
Ст. Сѣжковъ зѣ Billmeyer, Pa.	.50
В. Гр. зѣ Скрентонъ, вы- гравный закладъ	1.00
Разомъ	\$209.31
Дальшій жертвы просимо засилати ласкаво на адресу:	
Svoboda,	
Box 353, Scranton, Pa.	

Русин—Запека.

За цілий час мого побуту в Америці я все цікавився життям руских іммігрантів. Мене цікавило непомірно як на наших людей впливає американська цивілізація, як она звикають до тутешніх відносин, та як виживають для себе тутешню цивілізацію, не затираючи попри тім своєї національної цінності. Щоб заспокоїти свою цікавість а радше, щоб виповнити одну з точок, що входили в склад моєї цілі життя, я старався не пропустити ані одної нагоди, котра давала мені пізнавати життя наших людей. Щоб рускі іммігранти, розпорошені по безмежних просторах Злучених Держав, не загинули та не пропали для своєї старої вітчизни, я і кілька моїх товаришів, їздили з одної місцевості до другої, де їх було більше і там після своїх сил старалися з'організувати в одну єдину громаду, навчаючи як дивитися навкруги себе, щоб побачити найкращі сторони американської цивілізації а опісля, приложивши її до себе, і самим захити людьми культурними. В подібній цілі вибрався я одного разу в околиці Нью Йорку. Там була вже як так з'організована руска громада, а лиш мав на зачаткових зборах загірті їх своєю промовою до дальшої організації і вказати їм способи, якими би найуспішніше до неї дійти. Заки я приступав поміж людьми до якої просвітної роботи я перше розвідував імена впливовіших і просвіченіших людей в даній громаді.

Так само поступив я, будучи в околиці Нью Йорку. Мені на моє питання вказали на Марка Твердозуба як на чоловіка розумного і письменного, котрий досі мав там велику повагу і вів перед в усім. Я, розуміється, попросив завести мене до нього, бо хотів з ним ближше познайомитися, навести з ним дружні зв'язки та враз з ним впливати на організаційну роботу згаданої громади.

Мене завели до Твердозуба і представили по назвику.

— Ага, недавно з „краю“? Чув я про вас чув — привітав мене і подав протекціонально руку. Коли виговорював слова то они не виходили з его уст невимучені, природні, але так би сказати капали звільна. Лице у него видалось мені холодне і без виразу а ціла его постава видала ся мені напруженою, штучно поважною. Сей чоловік, здається, цинив себе високо і знав ціню свого значіння. Мені під той час шибнуло до голови таке: Він так виглядає як би проковтнув дубовий локоть.

— Сідайте! — попросив мене Марко, вказуючи рукою на крісло. Я усів та, щоб якось розпочати розмову, поспитався, що тут чувати в тій місцевості, як живуть ся людям і т. д.

Марко згідно махнув рукою немов би хотів сказати: Шкода часу, щоб говорити про наших людей. Опісля став розказувати про себе, як він не опустить ані одної нагоди, щоб не повчити своїх людей, а як ті знов не слухають его а навіть за его добре серце жешкують собі з него. Одним словом жалувался на всіх, прозиваючи їх непросвіченою голотою.

Я старався злагодити погляди Марка, доказуючи, що кожний початок трудний, що відразу Нью Йорк не повстав таким яким є тепер, що згодом, при совісній праці освіченіших людей, наші іммігранти стрясуть зі себе темноту а стануть горнути ся до світла. Коли я се говорив, Марко давив ся лиш на мене милосерним поглядом і всміхався злегка. Его погляд був такий як того, що дивиться на дитину-підручка, котра наївно лепече про якусь річ, вірячи сьвято в свої дитинячі слова.

— Видко, що ви ще „грінор“ — проговорив у відповідь на мої палкі слова Марко — але се з часом у вас минеться. Колись як вивчите американську конституцію наберете більше розуму, гак, так! — і при тих словах поклепав мене рукою по рамени.

Мене мов приском обшивав. Він по просту висміяв мене за мої погляди. З того, що я чув і бачив виходило, що Марко цілком відстав від життя руских іммігрантів, що він один з тих, котрі позбули ся вже своєї національної цінності і поволи, входячи в американське життя, англіїзяться, погорджуючи вже малокультурним своїм краєм. Щоб впевнитися в моїм погляді я поспитав Марка:

— Давно ви вже в Америці?

— Вісімнадцять літ — звучала відповідь.

— За такий довгий час вашого побуту ви певно говорите по англійськи як справдешний Бнкі? — питає я дальше. Марко що проходжував ся по комнаті приставнув нагло переді мною, змірив мене від стіп до голови і прорік на вів з жалем а на вів з легкою закраскою гніву чи докору:

— Но, того я не вас не надіюся, щоб через ваші сьвященні уста такі слова виходили.

Я не чуваючи за собою жадної провини став звиняти ся, що я нічо злого не сказав, що уміти говорити по англійськи не є обидою для нікого. Але Марко не звертав уваги на моє оправдане а картав мене дальше:

— І ви, посв'ячена особа, духовний отець, що маєте нас научати розуму і горнути нас усіх до любови нашої рускої віри і нашої церкви, ви таке посміли мене питати? О то не гарно... — Марко тогді підвів праву руку в гору як до присяги і прорік урочисто: — Хоч я тут в Америці вже вісімнадцять років, але своєї віри не загубив і не загублю.

Марко Твердозуб зачинав бути для мене цікавим тож, щоб ще більше від него дізнати ся, я не зводив розмови на инший предмет а питає дальше: — Се дуже гарно з вашої сторони, що ви так гарно прив'язані до своєї віри, але знане англійської мови не зашкодило би, овшім допомогло би вам при вишукуванні кращої роботи, хоч може ви, стикаючись в такім великім місті з різними людьми, набрали досвіду, винайшли порядну роботу і заощадили трохи грошей на чорну годину для себе і своїх дітей.

— Я з поганими-американцями не пристаю — відповів мені в гордостю Марко. Моя дорога: мій дім, фабрика і салон кума Гриця, де відбувають ся часами мітинги нашого братства. Грошей не маю, заробляю денно по долар і квотер і те мені вистарчає а для своїх дітей лишу більшу пам'ятку як гроші, бо гроші розкотять ся а те, що я їм дам після моєї смерті, се маєток, котрого не з'їсть ржа ані злодій не вкраде. — І по тих словах Марко пішов до шафи, в котрій виймав цілу пачку обмараних книжок і поклав їх переді мною. Я став оглядати ті книжки і знайшов між ними таке золото: Про саджене бараболі, Сади деревину, Про гній, Житє сьв. Бориса і Гліба, кілька календарів зі старих років і такі инші подібні мудрощі видавництва „Общества ім. Мих. Качковського“. Я хотів зробити Маркови скромну увагу, що ті книжки непридатні для американських робітників та, коли поглянув на его сяюче і горде на такі скарби лице, я здержав ся зі своїми замітками, бо не хотів окрадати чоловіка з его внутрішнього вдволення.

Переглянувши книжки я підвів ся, щоб попрощатися з господаром дому і відійти. Марко вже в дверях, прорік до мене поважно, щоб я не забув з якою важною особою мав честь говорити: — Так, так, отче, я запекаю Русин!

По дорозі я поспитав своїх провідників: — Богато вас є таких мудрих як сей Твердозуб?

На се відповів оден з провідників: — Є їх досить. Они звуть себе правдивими Русинами а инших, хто не слухає їх мудрощів, прозивають безбожниками і перекинчиками.

— То ви держіть ся тих буцім безбожників і перекинчиків, бо сей Твердозуб і ему подібні не от міра сего — була моя порада. С. М.

Мученича смерть Параскеви Дубенцової.

Що діє ся в Росії, яке оруже пустила в рух реакція, що роблять остервілі „чорні сотні“ — те годі собі уявити. Одну таку страшну картину бенькету озвіреної товпи малює кореспондент парижського „Темпс“ на основі оповідання петербурского студента-очевидця, що в жовтні приїхав до недужого батька в Севастополі.

Ставрополь се глухий кут. В нім мало революціонерів а „інтелектуальних“ репрезентують учителі і учительки народної школи. Коли дня 19 го жовтня власті місцевої поліції довідали ся, що оголошено конституцію, рішили пістити ся на учителях. „Вони винні за всяке зло — вони навчили нарід читати й писати“, говорили. Найперше казало ся духовенство. Попи пішли на чолі товпи зледачілих людей до школи, витягнувши учительку Параскеву Дубенцову на двір, витрутили її на середину дороги і почали бити. Студент, що як-раз надійшов, став одного попомітигувати. Але сей відповів грізно, що нехай студент дивиться, аби і з ним таке саме не стало ся. „Коли ви в такім тоні промавляєте до мене“, обзивав ся молодий чоловік, „то я закличу козаків!“ „Іди лиш, іди!“ — кричав піп, „лішого нам не може нічого стати ся“. Але студент не потребував зовсім іти ще за козаками, бо вони вже йшли самі: дві сотні, разом 200 мужа а на їх чолі атаман Братков.

Учителька кинула ся проти них. Ту був єї ратунок. Прецінь жовніри не будуть знущатися над безборонною жінчиною...

„Братя“, закликала вона до них, ратуйте мене! Дивіть ся, як сї дикуни мене справили!“ Вона дрозжала. Її лице було бліде, як у мерця, а сині очі задубіли зі страху. Чорна сукня звисала шматками. Зі щокі текла кров.

„Видайте нам учительку“, сказав атаман до товпи, „ми хочемо єї троха попитати з політики“.

„Знаменито, знаменито!“ — обзивав ся зі сміхом піп. „Най жие атаман! Він має все добрі ідеї!“ кричали поліцаї.

Жорстоко трунули молоду дівчину наперед в ряди козаків. Але Пар. Дубенцова почувала себе тут все таки троха безпечнішою. Вона думала, що атаман підступом хотів єї уратувати від переслідників. Вона ошукала ся. Атаман вхопив єї брутально за

обі руки і придавив на коліна до землі.

„А тепер“, казав, „будеш відповідати на мої питання. Якої ти релігії?“

Учителька мовчала, а він ударив єї сильно нагайкою по голові.

„Пустіть!“, кричала нещаслива. „Ви знаєте претинь, що я православна; піп може вам се потвердити“.

„Так, ми знаємо, що ти ходиш до церкви, але ти проти царя, як Жида“.

„То неправда! сказала Параскева, я не проти царя, але я хочу волі для моєї вітчизни“.

„А, хочеш волі... Се ми собі думали“, заревів атаман і почав учительку прати нагайкою по плечах. „Се за то, що ти тішила ся, коли читала фаліпівий маніфест, виданий Жидами“.

„Але ви помиляєте ся!“ — протестувала дівчина. „Його видав цар, що в кінці дав волю своєму нещасливому народові“.

„Що, ти хочеш шарити революційну пропаганду? — репетував атаман. „Ану братя!“

І тепер наступила страшна сцена. Козаки і посіпаки кинулись на дівчину, повалили до землі і місили єї ногами.

Покрита ранами, кривава здужала ще раз піднести ся і закликала розпучливим голосом: „Пане, я вмираю! Нехай моя кров послужить спасенням для моєї вітчизни!“

Атаман, який міг побоювати ся, що єї слова можуть зворушити його шибеників, кинув Параскеву наново до землі.

Товпа, пляна від крові, кинула ся на неї і кати забили єї ударами кевця.

Але їх стеклість ще не наситила ся. Серед галасу і радісного крику вхопили найвірніші цареві кати тіло мучениці, мадали в гору, ловили в руки і знов кидали як мячем все висше і висше. При тім відривали ся мусники одєжі і падали то ту, то там, на землю. І ось видно ще тільки голе тіло, поките безчисленними ранами, із яких лилась кров на голови мордучих збуїв. І вони чим раз більше понападали в екстазу божевіля. Кинули ся на трупа, місили своїми чобітьми і горлала: „Смерть студентам, смерть Жидам“.

а. а.

Справоздане касове

„Рус. Нар. Союзу“ за місяць Січень, 1906 р.

Ч. бльуче

3864 Granville, N. Y. Бр. св. Юрія	25.20
3865 Mahanoy Plane, Pa. Бр. св. пр. Ілія	67.65
3866 Breslau, Pa. Бр. св. Андр.	67.28
3867 Carnegie, Pa. Сестрицтво сьв. Любови	7.08
3868 Chisholm, Minn. Бр. св. Арх. Мих.	25.95
3869 Beaver Meadows, Pa. Бр. св. Мих.	31.64
3870 Terryville, Conn. Бр. св. Арх. Мих.	6.29
3871 Beaverdale, Pa. Бр. св. Арх. Мих.	16.24
3872 Chisholm, Minn. Бр. св. О. Николая	16.72
3873 Auburn, N. Y. Бр. св. О. Николая	38.37
3874 Manown, Pa. Бр. св. О. Никол.	14.01
3875 Passaic, N. J. Бр. св. О. Николая	41.48
3876 Allegheny, Pa. Тов. Поступь	13.33
3877 Trenton, N. J. Бр. св. Й. Хрест.	20.85
3878 Desloge, Mo. Бр. св. Й. Хрест.	82.62
3879 Buffalo, N. Y. Бр. св. Й. Хрест.	19.31
3880 Olyphant, Pa. Бр. св. Й. Хрест.	164.59
3881 Glen Lyon, Pa. Бр. св. П. и П.	35.15
3882 Leetsdale, Pa. Бр. св. П. и П.	55.50
3883 Dunmore, Pa. Бр. св. АА. П. и П.	21.78
3884 Old Forge, Pa. М. Р. Н. С.	9.32
3885 Homestead, Pa. Бр. св. Арх. Мих.	42.18
3886 St. Louis, Mo. Бр. св. Арх. Мих.	73.55
3887 Seymour, Conn. Бр. св. Й. Хр.	26.78
3888 Allegheny, Pa. Бр. св. И. Хрест.	31.25
3889 Cohoes, N. Y. М. Р. Н. С.	26.19
3890 Franklin Furnace, N. J. М. Р. Н. С.	10.85
3891 Ramey, Pa. М. Р. Н. С.	70.02
3892 McAdoo, Pa. Бр. Пр. Богород.	72.74
3893 Taylor, Pa. Бр. св. О. Николая	30.50
3894 Westmoreland City, Pa. Бр. св. Арх. Мих.	35.79
3895 Carnegie, Pa. Бр. св. Петра и Павла	95.69
3896 Allegheny, Pa. Бр. Пр. Богор.	28.96
3897 Sykesville, Pa., Бр. св. Ник.	19.79
3898 Ellworth, Pa. Бр. св. Мих.	24.20
3899 Cannonsburg, Pa. Бр. св. Арх. Мих.	32.45
3900 Dunlo, Pa. Бр. св. П. и П.	37.48
3901 К. Кярновъ звернувъ сиротську часть по Мих. Лазон-скимъ для Мильки и Сфроски зъ Shamokin, Pa.	200.00
3902 Scranton, Pa. Бр. Пр. Богор.	24.95
3903 McKeesport, Pa. Бр. св. Ольги.	12.77
3904 Eleanor, Pa. Бр. св. Арх. Михамла	15.25
3905 Cleveland, O. Бр. св. П. и П.	27.05
3906 Jessup, Pa. Бр. св. П. и П.	50.40
3907 Lorain, O., Бр. св. Андрея	25.00
3908 Rhone, Pa. Бр. св. Спаса	15.45
3909 Mt. Carmel, Pa. Бр. св. Возодим.	22.87
3910 Centralia, Pa. Бр. св. Й. Хрест.	37.80
3911 Buffalo, N. Y. Бр. св. О. Николая	17.45
3912 Pittsburg, Pa. Бр. св. Никол.	200.67

„SVOBODA“

(LIBERTY)

THE RUTHENIAN WEEKLY
published every Thursday
at 209 Linden Str., Scranton, Pa.

JNO. J. ARDAN,
Publisher and Editor.

Terms: Two dollars a year.

Established 1893

Advertising rates furnished
on application.

Entered as second-class matter July 16
1903 at the post office at Scranton, Pa.
under the Act of Congress of March 3,
1879.

„Свобода“

газетный для русского народа в
Америке и орган „Р. Н. Союза“
выходит по четвергам в
и кошту:

В Америке на 12 месяцев... \$1.00
До старого края на 12 месяцев \$2.00
В Америке на 6 месяцев... \$1.00

Галичане могут замовляти „Свободу“
через Книгарню Шевченка ул. Театраль-
на ч. 1, Львов.

Оплачивать газету треба все-
гда с горы.

Гроші треба посылати вь редістрован-
нми листі, або через експресовий, або
поштовий money order (можн ордер). Мо-
ney order, то е карточку, котру дістанете
вд почтара або агента на експресовім
офісі, пошлати намъ, бо безъ того ми не
модем грошей дістати.

Адрес:

„SVOBODA“

Box 353,
SCRANTON, PA.

Хто хоче, щоби его адресъ змі-
нити нусить подати намъ, крімъ
нового, такожъ свой старий адресъ.

Замѣтки.

Манулого Понедѣлка до
стали мы водозву „Отъ
Экзекутивного Комитету
В. Ц. Н. Собранія“ до
„всечестныхъ отцевъ и лю-
безныхъ вѣрниковъ“, вь
котрой тойже Комитетъ
просить, абы кожда греко-
католика парохія найдаль-
ше до 20 го Лютого 1906
заявилась за або противъ
гр. кат. Конгресу и свою
заяву прислала на адресу:
Rev. J. Hanula, Box 334,
Duquesne, Pa. Члены Екзе-
кутивного Комитету мають
зійтись 20-го Лютого 1906
о 10-ой годинѣ рано вь
церковній галі вь Микі-
спортъ, Па. и тамъ на під-
ставѣ заявъ парохій рѣши-
ти, що робити дальше вь
справѣ Конгресу.

„Свѣтъ“ пише, що якъ
бы Русины вь Галичинѣ
були православны а не у-
ніаты, то вся ихъ бѣда
вдразу скончилась бы...
Справдѣ не знати чи пла-
кати, чи смѣятись надъ
тими словами, чи дивува-
тись безличною брехни

„Свѣта“. Аджежъ російскій
Украинцѣ вь большости
православны, Росія право-
славна держава, а однакъ
яке ихъ положене? Навить
Письма Святого не вольно
имъ було читати вь своѣй
мовѣ, нѣ книжокъ, нѣ га-
зетъ друковати; украинь-
ка мова вигнана зъ дер-
жави, школы, уряду — сло-
вомъ ихъ положене націо-
нально сто разъ горше якъ
в Австрії. Не менше ли-
чимъ е и ихъ положене

матеріальне. А доля пра-
вославныхъ Русинѣвъ бу-
ковинскихъ може лѣппа?
Треба бути хіба крайнімъ
дуракомъ, щоби повѣрити,
що всякій реформы полі-
тичній, суспільній, еконо-
мічній галицкимъ Русинамъ
нѣчо не поможуть а лише
одна зміна вѣры зъ уніат-
скои на православну.

„Свѣтъ“ вѣрить, що
православіе се „чудесна
сила“, що самъ Богъ сто-
ить за православныхъ и т.
п. Цѣкаво, чому поганьскій
Япанцѣ побили православ-
ныхъ хотяй самъ Богъ сто-
явъ за ними и православіе
се чудесна сила.

Доказує еще „Свѣтъ“,
що Богъ стоить за право-
славными, бо иначе „и
слѣда православной цер-
кви не осталось бы вь А-
мерикѣ“... Те саме можна
бы сказати и о уніатскої
церкви, та о кождой про-
тестантскої, зъ чого вый-
шло, що Богъ е не лише
за православіемъ, але и за
унією та всякими проте-
стантскими сектами...

„Свѣтъ“ каже, що не
треба змішувати російской
церкви зъ російскимъ пра-
вительствомъ. Се неправда.
Російска церковь такъ тѣ-
сно звязана зъ російскимъ
урядомъ, що ихъ нѣякъ
вдѣ себе вдлучати не
можна. Що иншого Сполу-
ченій Державы або другій
край, де урядъ зъ церквою
не має нѣчо до работы.
Такъ само не можна роби-
ти роздѣлу мѣжъ російскою
церквою вь Америкѣ а все-
вѣтною католицкою цер-
квою.

Що вь російскої Дер-
жавной Думѣ хлопцы не
будуть рѣшати зъ панами
се факты, хочьбы „Свѣтъ“
и якъ сему перечивъ. Ось
примѣромъ вь Полтавщинѣ
нѣ хлопцы будуть выбра-
ти на 182, wyborcѣвъ на
посла лишь 23 wyborcѣвъ,
а наны ажъ 109, хочъ хло-
пѣвъ далеко больше якъ
панѣвъ. Подѣбно маєсь
рѣчь и вь другихъ губер-
ніяхъ хочъ и не всѣхъ.
Щожъ до работниківъ, то
они нѣгде не будуть мо-
гли vybrати свого посла,
бо навить вь Москвѣ, де
работники будутъ мати
наибольше голосѣвъ (35),
другі люди будутъ мати
голосѣвъ вь 5 разѣвъ боль-
ше — (160). И дежъ тутъ
мужики або работники бу-
дутъ рѣшати зъ панами?

Гладькѣ, той самъ що
збиравъ грошѣ на росій-
скій Червоный Хрестъ,
збирає теперь грошѣ (по
„кводрони“) на агітацію
вь справѣ wyborchoi ре-
формы на Лемковщинѣ.
Цѣль добра, хочъ досыть
вузка, тай питане чи зъ
зобранными нимъ грошми
не станєсь те саме, що зъ
грошми, які зобрывъ Гла-
дикъ на Червоный Хрестъ.

Якійсь М. Григоріевичъ
каже, що вь Росії бунту-

ють лишь Поляки та Жи-
ды, що „Свобода“ збирає
жертвы для Жидѣвъ, По-
ляковъ, Турковъ и Тата-
ровъ, щоби мордували Ру-
синѣвъ, що Поляки и Жи-
ды помагали Японцямъ у
войнѣ и т. п. Редакторъ
„Правды“ зъ дуже вели-
кою вѣрхою надруковавъ
тій нѣсенітницѣ гѣдній на-
шихъ американскихъ чор-
носотенцѣвъ ажъ у двохъ
числахъ. Невжежъ вѣнъ ду-
має, що американскій Ру-
синъ такій темный, щоби
тому всему повѣривъ? Тажъ американскій Руси-
ны читають не лишь
„Правду“, але и другі ча-
сописи навить англійскій и
скорше чи познѣйше му-
сять довѣдатись, якою
брехнею ихъ кормите. При-
томъ мусимъ завважати,
що жертвы на „Р. У. П.“
зложили и докотрий свяще-
ники хочъ и не подавали
своихъ именъ.

Позѣръ!

Колись рускій народъ
бувъ могучій и славный.
Колись нашъ предки оборо-
нили своими грудьми цѣ-
лый христіанскій свѣтъ
передъ дикими монгольски-
ми ордами. Колись слави-
лась руска земля бога-
твомъ и щастемъ. Та не-
згода и зрада погубили
нашъ край. Черезъ княжій
усобицѣ та черезъ зраду
русскихъ панѣвъ пропала
наша воля-свобода. За тій
великій грѣхъ проводирѣвъ
прійшло ся покутовати цѣ-
лому рускому народови дов-
гихъ колькасѣтъ лѣтъ. Бо-
гато бѣды, багато лаха тер-
пѣвъ Русинъ цѣлій вѣки. —
И нинѣ ще та клята бѣда
та нужда сидить вь Руси-
на на карку. Чи е де дру-
гій народъ на свѣтѣ, абы
такъ живъ нужденно, якъ
Русинъ у краю? Курна хі-
жа, неразъ оденъ кожухъ и
одна пара чобѣтъ для цѣ-
лои родини, бандурки ра-
но, вь полудне и вечеръ,
незаплаченій податки, не-
заплаченій долги жидѣвскій
и банковій; — босый, голый
и обдертый — такий нинѣ
Русинъ на той землі, що
колись — кажутъ — моло-
комъ плыла и медомъ.

Нема на свѣтѣ сумнѣй-
шого народу, якъ рускій
народъ. Нема веселыхъ
сель, нема веселыхъ хатъ
— нема веселости, хіба вь
дѣтей та у пьяного. И ди-
вуютъ ся, що народъ не?

А колись нѣгде — нѣгде
на свѣтѣ не було такъ ми-
ло и весело, якъ у нашѣмъ
краю.

Чи знаєтежъ теперь, що
може вчинити неволя, чи
видите, якъ зруйновала она
до краю нашу вѣтчину?!

Мы, американскій Руси-
ны, на волѣ, жиемо щасли-
во та безжурно. Колибъ мы
дали нашѣй Руси се, що
мы тутъ пропустимо на
трунокъ и дурницѣ, мы
моглибы самі воскресити
цѣлый нашъ народъ.

Але хоть якъ бѣдний
нашъ край, вѣнъ не спить
мертвыми сномъ и не че-
кає на се чудо, поки аме-
риканьска Русь не прига-
дає собѣ за стару вѣтчину.

Тій бѣдній, босый, голодный и
обдертый Русины повстали
и борются за свое право,
абы могли якъ люди на
свѣтѣ прожити. Вь найте-
мнѣйшихъ кутахъ вже зо-
рѣ — по цѣломъ нашѣмъ
краю радять ся люди, якъ
бѣду замогчи.

Розходить ся о се, щоби
Русины мали своихъ по-
слѣвъ, котрі будутъ боро-
нити руску справу, та що-
бы дѣйти до того, абы вже
разъ розграничити ся зъ
Ляхами и не дати имъ ра-
бувати руску працю. Иде
о се, щоби рускій податки
не ишли на польскій теа-
тры, на Ваведѣ та на по-
крыте злодѣйствѣ польскихъ
панковъ, щоби за рускій
грошѣ не налазили на ру-
ську землю Мазурѣ, щоби
мы нашѣмъ працевъ не году-
вали ляцкихъ дармождѣвъ
по школахъ и урядахъ, абы
нашихъ дѣтей не годували
польскимъ патріотичнымъ
смѣтемъ, не затроювали дѣ-
точой душѣ всѣлякими без-
глуздыми байками про кру-
лѣвъ та крулевы, а щоби
мы самі, Русины, розпоря-
джували, що має ся зроби-
ти изъ нашихъ грошѣмъ.

Однимъ словомъ рускій
народъ у краю кличе: Ко-
нець зробимъ польскої го-
сподарцѣ! Нѣ одного цента
на ляцкій вытребеньки! Хо-
чете дурѣти Ляхи — дурѣй-
те самі и за свои грошѣ!
Мы, Русины, хочемо на-
сущного хлѣба собѣ и сво-
имъ дѣтямъ! Не хочемо
зайдѣвъ Мазурѣвъ на руску
землю, хочемо учителѣвъ и
урядникѣвъ своихъ, хочемо
доброу рускою школы, хо-
чемо знати, куды и якъ и
на що обертає ся нашъ
кервавий податковий
грѣшъ! А се хочемо учини-
ти черезъ своихъ русскихъ
послѣвъ, черезъ своихъ за-
конныхъ заступникѣвъ!

Русины! Американскій
Русины! Чи поможемо мы
братямъ у той борбѣ? Чи
хочемо подперти нашу вѣт-
чину? Чи мы вже не чує-
мо нѣ крихѣтку любви до
нашихъ людей? Чи скаже-
мо холодно: Се не нашъ
бизнесъ?!

О колибъ такъ сказали,
то мы не варті бы и жити
на сѣй вольной землі! Е-
слибъ такъ скоро мы забу-
ли за свой край, що насъ
зродивъ, вь котромъ мы по-
лишили свои родини, де
лежать кости нашихъ дѣ-
дѣвъ и прадѣдѣвъ, той край,
такой несчастный, що чужі
люде милосердятся, ко-
либъ мы для своей бѣдной
Матери-Руси не мали вже
нѣякого спѣвчутя и сердца,
о тодѣ сей вольный, аме-
риканскій край повиненъ бы
бути для Русинѣвъ замкне-
ный! Во колибъ мы теперь
выrekli ся и вдѣдували
краю, теперь, коли вѣнъ вь
наибольшой потребѣ, то
такъ само колись мы зра-
дилибъ нову нашу вѣтчину,
колибъ она жадала напои
помочи.

Але того не буде! Мы зъ
гордостею признаємось, що
мы Русины. Мы величаемо
ся, що нашъ народъ завсѣ-
гда хоробро борѣвъ ся за
свою народность, за овобо-
ду та що бувъ муромъ для
цѣлои Европы. Самійжъ Ла-

хи спокѣйно проживали за
нашими плечима, коли намъ
приходилось здержувати
цѣлу повѣнь азіатскихъ на-
ѣздникѣвъ.

Американскій Поляки
зложили миліоны доларѣвъ
на польскій народній цѣли.

Такий малесенькій наро-
дець, якъ Словаки, и тій
тысячѣхъ выслали до краю на
спомогу своимъ братьямъ.

Русины! Намъ не вольно
остати по заду! Намъ та-
кожъ треба зложити тыся-
чѣ на помѣчь вѣтчинѣ. Не-
центовыхъ офѣръ намъ по-
треба! На такую цѣль потре-
ба щедрыхъ жертвъ! Не
зубожѣмо, коли дамо и
по таларови и по колька.
Організаціѣ, парохіѣ, кож-
дѣй зъ насъ складаймо и
збираймо! При кождѣй на-
годѣ! На бѣкъ усьо! На-
пѣмъ кличемъ водѣ теперь
най буде:

Жертвуймо на рускій бо-
евый фондъ у старѣмъ кра-
ю!

Н. Стругинскій.

Жертвы просимо посила-
ти чекомъ або мониторде-
ромъ, на котромъ выпису-
те имя А. Sharshon, (Sha-
mokin, Pa.) а той чекъ чи
монитордеръ пошлайте на
адресу: Rev. J. Velyhorsky,
25 Chesnut St.,
Yonkers, N. Y.

Листъ изъ Старого края

Польська шляхта при помочи
правительства терроризує рус-
скій нарід.

Я вже згадував, що По-
ляки роблять усі заходи,
аби новий виборчий законъ
не нарушивъ ихъ „стану по-
сіданя“ в Галичинѣ, т. е.
аби й надалі послами русь-
кого народу могли бути
вибрані польскі дідичі.

Ті заходи Поляків, особ-
ливо польської шляхти, для
вкороченя виборчого права
супротив Русинів в користь
теперішних польських вер-
ховодів у Галичині, зустріли
ся з незвичайним опоромъ
русської людности. По цілій
Східній Галичині заріло ся
від зборів, на яких нарід
грімко заявляв свою волю,
доматаючи ся, аби австрій-
ське правительство при у-
кладанню нового виборчого
закона трактувало його на
рівні з иншими народами
Австрії та аби новий законъ
не віддавав руський нарід
у Галичині під панованє
польської шляхти, якъ се
було доси. Такі збори від-
бували ся всюди, не лише
по містах та місточках, але
й по селах, так що сміло
можна сказати, що ніколи
не було ще між руськимъ
народом у Галичині такого
живого вічевого руху, якъ
тепер.

Не треба додавати, що
всі ті збори відбули ся якъ
найстрогіше легально, в
рамках закона, а коли ще
взяти під увагу, що почин
до таких зборів дало само
правительство, бо-ж воно
обіцяло в парламенті уста-
ми президента міністрів Гав-
ча внести проект виборчого
закона на основі загально-
го, безпосередного, рівного
і тайного права голосованя,
— то справді годі придума-
ти, чому правительство ма-
ло б тому вічевому рухови

противити ся. А однак
Східній Галичині гровить
тепер военний стан, нева-
че б у нас ішла боротьба
не за обіцяну правитель-
ством виборчу реформу,
тільки за перемену існую-
чого ладу.

Чому-ж се так? Тому, бо
польська шляхта хоче, аби
русський нарід не мав змо-
ги впоминати ся о рівність
для себе супроти виборчо-
го права і щоби таким чи-
ном виборче право не на-
рушило польсько шляхот-
ського стану посіданя. Зо-
всім законний вічевий рух
русського народу за вибор-
чою реформою у Відні пе-
ред правительством і цісар-
рем представлено як якийсь
бунт, який має на цілі
здійснити анархістичні та
комуністичні принципи і на-
тій підставі польсько-шля-
хотське правительство Га-
личини домагало ся в Ві-
дні заведеня военного ста-
ну в Східній Галичині.

Для приміру, як поль-
ські дідичі інформують у
„високих сферах“ про те-
перішній вічевий рух, на-
веду слова польського по-
сла Гневоша, сказані ним
іноді на цісарським балю.
Коли цісар, який на таких
балах з кождим гостем роз-
мовляє кількома словами,
звернув ся до Гневоша з
питанєм, звідки він, той
відповів: „З Галичини. Ма-
ємо велику агітацію за ви-
борчою реформою, але її
цілю е не так виборча ре-
форма, як поділ пан-
ських ґрунтів на ко-
муністичній підста-
ві“. Гей, гей, коли-б то
вже раз дожити того часу,
коли руський хлоп стане
на стільки свідомий, що
справді візьметь ся до роз-
ділу панської землі... Але
на разі до того ще не бли-
зько і слова Гневоша е не
ствердженням правди, тільки
підлим очерненем теперіш-
ного вічевого руху, аби
спровадити на руський на-
рід военний стан.

Але вертаймо до річи.
Недавно демократичні газе-
ти рознесли звістку, що
сам галицький намістник
гр. Потоцький їздив до Ві-
дні, аби виведати дозвіл
на военний стан в Галичи-
ні. Правда, виведати се
йому на разі не вдало ся,
але що його подорож до
Відні не була без успіху,
видно з його слів, сказа-
них оноді до віітві Бобрець-
кого повіта, куди наміст-
ник виїздив, аби наочно
переконати ся, чи не ді-
лять хлоп панської землі
на комуністичній підставі.
Намістник говорив до віі-
тві: „Я був у найяснійшо-
го монарха і за його дозво-
лом можу в разі неспокоїв
ужити таких способів, що
навіть згадувати їх тепер
не хочу“.

Зразу руським зборам не
робили власти ніяких пе-
решкод, але чим раз далі,
почато що-раз більше забо-
рювати віча і тепер нема
мабуть у Східній Галичині
повіта, в яким не була-б
заказані публичні збори,
так, що агітація за вибор-
чою реформою мусить бути
тепер ведена тільки при
помочи довірочних зборів.

тай і на ті впадає дуже часто жандармерія, напастуючи спокійних людей.

Не дармує також польська преса втєхпольського напрямку, тільки що дня приносить що-раз грізніші гїсті з ріжних далеких закутків Галичини про приготування до бунту, до „різні Ляхів і Жидів“. І так перед Йорданом „Stowo polskie“ вдарило в тривогу, що хлопці в Надвірнянськїм повіті збирають ся на самий Йордан вирізати всіх „Ляхів і Жидів“. Різні вправді не було і навіть те саме „Stowo polskie“ помістило телеграму, що в Надвірні Йордан минув спокійно, але за те староство, поклякучи ся на поголоски про різницю, мало добру нагоду зробити прислугу польській шляхті і заборонити всякі збори в повіті, а також спровадити до повіту військо, яке вже й мало нагоду показати свою хоробрість у боротьбі з безборонними хлопцями.

На 21. с. м. були скликані селянські збори в Тарнавиці лісній, надвірнянського повіту, але староста заборонив їх. Не знаючи про заборону, люди в числі кількох тисяч все таки зішли ся і довідавши ся на місці про заборону, устроїли довірочні збори за запрошеннями. Тимчасом у селі появили ся жандарми і військо і почали розганяти спокійний наїрід, а що кількатисячній товпі неможливо на команду в одну хвили розійти ся, офіцер казав війську збити багнетів. Ранено кільканадцять селян, майже всіх із заду, значить, вони не ставили військової опору, тільки розбігали ся перед ним, а воно погнало їх у погони. І так замість рівні „Ляхів і Жидів“ руськими хлопцями, відбула ся різня невинних селян дісарським військом.

Се це тільки початок, а що буде далі? На разі по цілїм краю забороняють збори, а що буде, коли кожді довірочні збори жандарми, чи може й військо, зачнуть розганяти багнетами.

Руські „князі церкви“.

Львівський митрополит гр. Шептицький, перемишльський єпископ Чехович і ставіславський єпископ Хомишин видали разом посланіє до підданого собі духовенства в справі сьвященської солідарности. В посланію „князі церкви“ звизають сьвященників, аби вони були солідарні не тільки в церковній, але також і в публичній діяльності, т. є. в політиці і т. п. Посланіє кладе натиск на виборчу реформу, а саме на те, що сьвященники повинні уважати, аби з тої реформи не скористали „протівники Христа“, за яких єпископи уважають соціальїстів, і не відвели наїрід від Христа. Се посланіє є зазивом єпископів до духовенства, — зазивом, що правда, дуже обережним, — заложити окрему політичну організацію, бо ж лише в той спосіб можна буде про-

явити солідарність у політичній житю. І було б добре, коли б духовенство послужало своїх настоятелів і заложило вже раз собі клерикальну партію. До того швидше чи пізніше прийти мусить, а чим швидше се станеть ся, тим швидше проявлять ся ті темні і запутані партійні відносини між Русинами в Галичині.

Руська депутация

була оноді у дісаря, аби в справі виборчої реформи не покривджено руського народа. Депутация складала ся з усіх трьох „князів руської церкви“ і послів Короля та Романчука; промовляв до дісаря гр. Шептицький. Найперше годить ся звернути увагу на факт, що більшість депутатів і їх провідників, се духовні достойники, які доси займали ся тільки церковними справами, — знак, що на галицькій Руси все ще не перевів ся старосьвітський звичай уважати „князів церкви“ також політичними провідниками народу. Митрополит у своїй промові зазначив, що „руський наїрід дізнав від дісаря стільки добродійств“ і просив його не забувати за руський наїрід і при виборчій реформі, а дісар відповів, аби Русини заховували ся спокійно і жили в згоді з Поляками, а при виборчій реформі будуть уже й вони gebuehrend (як їм належить ся) узгляднені. На цілу сю комедію скажемо тільки, що коли нова виборча реформа буде таким самим добродійством для Русинів, як усі ті добродійства дісаря, про які згадував у своїй промові Шептицький, то шкода було грошей на Рівня... М. Л.

25. січня 1906.

Чи буде страйк?

Після найновїйших вїстей зь околиць твердого и мягкого вугля — страйк вугляних робітників вихує майже напевно 1-го Цвїтня с. р. Обї сторони: робітники и компаністи заходять ся тепер живо коло того, щоб бути готовими до страйку и могли перетримати страйк. Делегати вугляних організацій кюїйних, зібраних на конвенції в Індіанополіс, Інд., нараджували ся надь способами збільшення страйкової каси. Обчислено, що потреба зібрати на случай страйку на страйковий фонд \$5,000,000. На се є вже зібраних \$2,679,000 в касах поодиноких вугляних дистриктів а в головній касі \$500,000. Юнія числить тепер 394,000 членів, и обчислено, що если наложити ся еще на кожного члена юнія \$1.00 тыжнево страйкового податку, то вь протягу восьмох тыжнів, до хвилі виху страйкової війни, збере ся еще \$3,152,000. Зарядь юнії числить ся однак зь тим, що не всї юїйні робітники заплатять свою пайку на страйковий фонд вь формі того страйкового

податку, и тому приймають вь рахунок лише \$2,500,000 — який напевно придуть зь страйкового податку. Та сума разом зь попередними дасть вже \$5,679,000 — и зь тою сумою, думають кюїйні делегати, зібраних недавно тому на своїй конвенції вь Індіанополіс — можна буде вже розпочати страйк и перетривати його.

Коли робітники заходять ся так, щоб бути готовими до страйку, вугляні компаністи також не закладають рук до кишені. Вже наперед, вь протягу послїдних кількох мїсяців збирали вони по складах множество резервового вугля а особливо вь східній Пенсильвені, вь околицях твердого вугля, зібраних того вугля на протягь найменше яких чотыри мїсяців, щоб на случай страйку обслужити своїх кустмерів и могли без перерви доставляти вугле де за контрактували ся на доставу його. Крім точо правительство Спол. Державь обїцяло воддати имь ще 4 компанїй спеціально вышколєних до страйку полісменів (не выймаючи и войска — котре все буде готове прийти вь помочь вуглянымь магнатамь) — и ті полісмени мають дбати о те, щоб скебы могла спокійно ломати страйки и тимь змусити страйкарів до капітуляції.

Боротьба, якь показує ся, буде дуже остра и завзята и якь сподїють ся, буде се найбільшій и найзавязтішій страйкь якого коли бачили Сполучєній Державь. Вь страйку возьме участь до 500,000 робітників, вь Пенсильвені (230,000 страйкарів), В. Варджині (30,000 стр.), Огайо (38,000 стр.), Індіана (17,000 стр.), Іллінойс (60,000 стр.), Мімігань (30,000 стр.), Айова (16,000 стр.) а вь инших державах до 60,000 страйкарів.

Вь не абы якьмь глумь положєню находят ся тепер вугляні бароны державь Індіана и Іллінойс. Вони зобовязали ся недавно передь юїйними робітниками, що будуть самі стягати своимь робітникамь при выплаті вь юїйній оплати и зібраних грошів водсылати впрость до Юнія. Тепер прийдець имь самымь стягати водь робітників по одному доларови тыжнево на фондь страйкарів и ті грошї передавати Юнію...

Що дїє ся вь вь Росіи?

Помимо страшныхь жертв, який понєсла російска суспільность вь минувшомь мїсяцю — вь часі своихь розпучливыхь революційныхь зусиль вь Москвѣ, Петербурзѣ, вь земляхь надбалтицкихь и вь Королевствѣ Польскомь, на Литвѣ, Украинѣ, Кавказѣ и на далєкомь Сибїрѣ; помимо пролитя цїлыхь струй

крови вь терєнь, борцїв за свободу и волю, и тисячныхь арештовань, якимь подпадавь кожний, що хоч вь чїмь небудь выдав ся небезпечнымь роззвѣреному урядови, жадному власти и дрожачому на саму думку, що народь, добившись своихь правь — зажадавь сейчась водь него рахунок вь його правлїня краємь, — помимо того всего революції урядови не удалось здусити. Вона же дальше и лише на хвилинку здержалась, щобь воддохнути — розглянувшись вь ситуації, дальше повести борбу. И та борба вже почалась. Змїнилась лише тактика. Замість масовыхь нападів, введено борбу на поєдинку. Розпочалась доба терору. Вже не „вїрно-подданче“, пїєне вїсько є цїлєю нападів російскихь революційныхь таборів — а саме ті „вершки“, що стоять поза войскомь и лише высилають те войско, щобь воно розправлялось зь революціонерами. И день за днемь розходять ся вїсти — то зь сего мїста, то зь того, то зь сєй губернії, то зь другої, що той а той генераль, той а той губернаторь, той шефь жандармеріи и поліції згинули зь руки якогось революціонера. Запанувала загальна думка, що револьверь и бомба — се найводповіднїйше оружїє на представниківь и оборонцїв старого державного „порядку“ та „непобїдимой“ Росії.

Про стань умовь мїж сїльскимь населєнемь свідчать знова найлїпше безнастанний напады мужицкихь громад на паньскі двори — и оживлені розмовы по селахь о подїлї паньскихь земель мїж мужиків. Недавно явивша ся передь царемь депутация маршалковь шляхты заявила, що зь весною напевно сподїватись треба щє сильнїйшихь и большь кровавыхь, якь дотепер, мужицкихь забурєнь. И при томь ствердила, що нїхто єе може теперь знайти мїж селянскимь населєнемь якого небудь послуху, бо все опанувачи революціонеры, и селяне лише ихь слухають и лише имь вїрять и за всю свою нужду и за всї свои кривды обвинувачують уряд.

Щожь до стану торговлї и промыслу вь теперїшнїй хвилі вь Росіи — то його такь характеризує петербургскій кореспонденть вїдєньского „Fremdenblatt u“, офіціального органу австро-угорского министерства справь заграничныхь. Росія стоить надь пропастью банкротства. Торговля и промысл найшлись вь такьмь критичномь положєню, якь ще нїколи передше. Помимо, що страйки скончили ся — больша половина фабрикь замкнєна. Розпука огортає найбільшій торговельний домь. Фабрикантамь водмвляють за границєю кредиту и дають товары лише за готовку. Мїж дїдичами по селахь водносини фінансовї стинили правдивий

хаось. Мужики не хотять приймати паперовыхь грошей, черезь що золото пошло вь цїнї невзычайно вь гору. За 1 рубля вь золотѣ, платять 2 рублѣ и 17 коп. паперами. До того жє справа новонь ножички за границєю стоить дуже лихо. Вь Берлінѣ, нїмецка спілька банкерівь таки вже водмовила позичку, а вь Парижі и Лондонѣ торгь ще тягнєть ся, та нема великой надїї, щобь позичку набуто. Вь Новомь Йорку за то, удалось зібрати лєдво 5 мїл. долларівь на позичку для Росії.

Збір на Р. У. П.

Westchester, N. Y. Забавляла ся нас мала громадка Русинів на Рождество Христове в домі одного Русина в Вестчестері і оден з гостей визвав прасутних, щоб кождий скільки хто зможе, дав що на Революційну Українську Партію. І зібрало \$4.80. Іван Олійник, Микола Капінський, Андрій Суляк і Василь Яхніцький дали по 1.00, М. Морозовська 50 цент., а решта по пару центів зложили ся другі. Та нема то вже у нас забави, щоби єе найшов ся хоч оден хрунь. Та й у нас зараз такий знайшов ся. Як той хрунь тільки почув, що то має бути складка на революційну партію, то хоч як тягнуло його на діл — то таки шарпнув ся і підскачав аж на три цілі високо і давай кричати: не дам, не дам ні цента і ви-госі нічого не давайте, — що нас якась там революція обходить, як би на церкву, то дам 100 дол. а на революцію ні цента! Та от знайшов ся між нами оден, що й на церкву почав збирати складку — та наш хрунь, що так відгрозивав ся 100 доларами гримнув аж 10 цент. на тарілку, та так сильно, що аж на цілу хату народив бренькоту. Таких то хрунів ми маємо більше. Дасть кводра на церкву, та хотів би, щоби його сьвященник аж під суфіт величав.

ВИКАЗ ЖЕРТВ на „Народний Фонд“ в Америці.

Сейр, Па.

1) На хрестинах у Гр. Ковалевича зложили гості на руки Івана Стеця такі датки: Гр. Ковалевич \$1.; по 25 ц.: Яків Стрийвус, Семен Машляний, Николай Баль, Юрко Машляний, Стефан Купій, Лука Матус, Матій Семенюк; по 15 цент.: Ігн. Цап; по 10 цент.: Іван Подолянський, Іван Стец.

Всім жертводателям Спаси Біг а новонародженому многая літа: щоби виріє на потїху своїм родичам і славу України-Руси.

Пітсбург, Па.

2) На весїлю Ілії Кульчицкого Васковича і Іосифа Балицького по патріотичній промові І. Кєстока, Теодора Гута і Якова Куль-

Ботте 30 літрів
всємірно-извѣстный
„ЯКОРНЫЙ“
ПЕНЬ-ЭКСПЕЛЛЕРЪ
Дра Рихтера употребляет какъ
лучшее средство отъ
ревматизма, подагры, про-
студы, ломоты
и прочихъ болѣзней.
Во всѣхъ аптекахъ сѣдуетъ
обращать вниманіе на фабричныя
знаки „ЯКОРЪ“
Слишки по 25 и 50 Сѣт. продаются
во всѣхъ аптекахъ и въ складахъ
F.A.D. RICHTER & Co.,
215 Pearl St., New York

чицкого-Цмайла, зложили
чєстні гості \$7.70.

Многая літа молодятм,
чєсть і щира подяка го-
стям і колекторам!

Джерзі Ситі, Н. Дж.

3) С. Ядловскій прислав
\$1.00 на Бєсєвий Фонд в
Галичині за загальне і рів-
не право голосованя. Vivat
sequeus!

о. Іван Велигорскій, секретарь,
25 Chestnut Str., Yonkers, N. Y.

ДИВНА ВЫПРАВА.

Выправы якої доси ще не було подіймуть ся двѣста лїтарівь. Цїлєю ихь є дослїдити причини и вынайти спосібь лїченя морєкой хоробы. Лїкарї ті выберуть ся вь далеку дорогу, щоби могли самі достати зю слабость и щоби могли самі на собі випробувати рѣзкій лїки. Дїланє кожного лїку буде докладно записуване и предложєне лїкарєкому кружкови до дальшого розслїду. Подивляємь такіи чинї и надїємь ся, що буде мати успїхь. Минєлого року можна було читати вь часописяхь кілька дописей водь країнцїв, котрі твердили, що вь розѣ черезь морє захоронило ихь водь морєкой хоробы. Трїнера Лїчнице Вино и поручали країнцямь, щоби — коли выбирають ся вь дорогу черезь морє, взяли зь собою запась сєго вина. Се доказує, що Трїнера Вино є недостатнимь средствомь вь хоробахь жолудка и нервѣв, бо скрѣпляє органы травлєня и змупує ихь до дїяльности. Вь наслѣдокь того, кожда страва принята до жолудка, є сєчась перетравлена а жили наповняють ся чистюю, здоровою кровю. У всѣхь недугахь жолудка, крови и кишѣкь Трїнера Горке Вино є найлїпшимь лїкомь.

На продажь у всѣхь ап-
текахь:

Jos. Triner, 799 So. Ashland
Ave., Chicago, Ill.

Всім втересованим по-
даю до відомости, що моя
теперїшня адреса єсть така:
Rev. J. Velyhorsky
25 Chesnut Str.

Yonkers, N. Y.

о. Ів. Велигорскій.

Бачність рускі жінки!

Недавно тому приїхала з старого краю до Винамперу п. Анна Кєстюк, руска екзамінована і вченя акушерка. Котра жінка не хоче гажко бідовати при пологах, як нераз трафляє ся задля браку до сьвідченої акушерки, нехай удасть ся до неї.

Адрес:

Mrs. Anna Kostiuk,
79 Mc Gregor St., Winnipeg, Canada.

Головний Уряд "Р. Н. С." на роки 1904-1906.

Головний { БОССТ. КВРЧОВЬ, 140 Essex Str., Jersey City, N. J. }
председатель { С. ЯДЛОВСКИЙ, Box 76, Jersey City, N. J. }
Головний { АЛЕК. ПАРШОНЬ, 524 Pine & Franklin St., Shamokin, Pa. }
секретарь { }
Головний { }
касирь { }

Ихъ вступники:
Ихъ-председатель.....С. Митренко
OLYPHANT, Pa.

Заст. секретаря.....Иос. Кульчицкий
BALTIMORE, Md.

Заст. касира.....А. Яковичъ
MC ADOO, Pa.

Радий:
А. Балиевский.....St. Louis, Mo.
А. Семановичъ.....Trauger, Pa.
К. Кобанъ.....Olyphant, Pa.
А. Сорока.....Plymouth, Pa.
Иванъ Парлакъ.....Terryville, Conn.
И. Сенко.....Jessup, Pa.

Ихъ заступники:
Ив. Поспанко.....Mc ADOO, Pa.
Ив. Домбровский.....Eleonor, Pa.

Контрольна комісія:
О. А. Умидий.....Ansonia, Conn.
М. Турковский.....McKees Rocks, Pa.
И. Воргачъ.....Mt. Carmel, Pa.

Головний організаторъ:
Н. Подгорський Box 543, South Fork, Pa.

Вступайте до Союзу!

"Союзъ" — одінока руско народна організація въ Америцѣ.

Принимае членовъ вѣдѣ 1 року до 45 лѣтъ житя.

Вступне послѣ лѣтъ.

Мѣсячне вѣдѣ 25 до 70 центовъ на мѣсяць.

СОЮЗЪ ПЛАТИТЬ:

Посмертне за мужа \$600.00,
Посмертне за жѣнку \$300.00,
Посмертне за дѣти вѣдѣ 15.00 до \$300.00.

Въ разѣ утраты: а) обоѣ очей вѣдѣ \$600.00,
б) одной руки або ноги \$200.00,
в) одного ока \$100.00.

Для отецъ родины въ шпитали божевѣльныхъ, Союзъ платитъ що року родинѣ \$100.00.

Хто хоче вступити до Союзу, мусить вписатись такожъ до братства, яке належить до Союзу.

Важне для чл. Секретарѣвъ Р. Н. Союзу.

Повѣдомляю разъ на все, що вѣ грошѣ належачъ до касы Р. Н. Союзу посылаетъ такъ: на money-order-ахъ або чекахъ выпи-суюсь имя Alex Sharshon, Shamokin, Pa. Дальше такъ выписанный money-order або чекъ не посылаетъ до Голо-в. Касіера, але вразъ зъ выказами до Голов. Секретаря. Головний секретарь опѣсля вѣдсылае ихъ до Голов. Касіера.

С. Ядловскій,
Голов. Секретарь.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

ГНАТЪ РИДЖИКЪ,
членъ Р. Н. Союзу, вѣд. 55 Carnegie, Pa., упоковъ ся 1. Лютого 6. р. Небѣщикъ походивъ зъ Галичины, се-лѣ Вѣхнарка, пов. Горлиць.

жена Михайла, члена Р. Н. Союзу, вѣд. 5 Mt. Carmel, Pa., упоковила ся 25. Сѣчня 6. р.

Вѣчная память!

Ч. 745. КВІТЬ \$150.00 на сто пятьдесятъ долларѣвъ, котрі п. Сва Матяшъ, опѣкунка ея дѣтки Анны, отримала яко часть си-ротску зъ посмертною запомоги по бл. п. Павлѣ Матяшѣ, зъ головном касы Р. Н. Союзу въ Америцѣ. Mahanoy Plane, Pa.

Сва Матяшъ,
Свѣдѣи: Гаврило Сопко,
Юліанъ Муха,
Петро Горватъ,
Василь Радъ,
Стефанъ Гричишинъ.

Печатка бр. св. Іліи вѣдѣдлу 28 Р. Н. Союзу.

Ч. 746. КВІТЬ \$150.00 на сто пятьдесятъ долларѣвъ, котрі п. Марія Матяшъ замужна Го-горъ отримала яко посмертно по ея батькови бл. п. Павлѣ Матяшѣ зъ головном касы Р. Н. Союзу въ Америцѣ. Mahanoy Plane, Pa.

Марія Матяшъ.
Свѣдѣи: Гаврило Сопко,
Юліанъ Муха,
Василь Радъ,
Петро Горватъ,
Стефанъ Гричишинъ.

Печатка бр. св. Іліи вѣдѣдлу 28 Р. Н. Союзу.

Ч. 750. КВІТЬ \$100.00 на сто долларѣвъ, котрі п. Иванъ Преонъ отримавъ яко надзвичайну запомогу для утриманя родины, зъ головном касы Р. Н. Союзу въ Америцѣ. Providence, R. I., Febr. 3, 1906.

Иванъ Преонъ.
Свѣдѣи { Василь Кардашъ,
Иванъ Глива,
Михайло Борисъ, предсѣд.,
Никола Стельмахъ, секрет.

Рухъ въ вѣдѣдлахъ Р. Н. С.

БРАТСТВО
св. пророка Іліи въ Mahanoy Plane, Pa., вѣдѣ Союзу 28, бу-де принимати новыхъ членовъ въ мѣсяцю Фебруару 1906 безъ вступного.

Ст. Гричишинъ, секретарь.

БРАТСТВО

св. АА. Петра и Павла въ Glen Lyon, Pa., вѣдѣдлу Р. Н. Союзу 27, буде принимати въ мѣсяцю Фебруару 1906 новыхъ членовъ зъ половиною вступного.

Микита Сѣйчакъ, предсѣд.,
Лешко Фринцко, секретарь,
Данько Гарбера, касирь.

ОГОЛОШЕНЕ.

Братство св. Іоана Крестителя, вѣд. Р. Н. Союзу, в Пѣтсбургѣ, Па., повѣдомляе всѣхъ членів, що в пасинокъ ухвали мѣтингу зъ дня 28 Инуара с. р. кождий членъ має без-услѣвно явитись і бути присут-нимъ на мѣтингу дня 25 Фебруара в галі під 127 McKeanъ улицы, Савт Сайдъ. На мѣтингу мають по-становити ся дуже важні рішеня для розвою братства, похорон, у-брана і т. д.

Котрий зъ братівъ не постане ся безъ достаточной причини, буде на-ранный мѣсла статутів.

Урядъ братства:
Иван Баган, предсѣдатель,
Петро Лепак, касирь,
Иворр Бостюк, секретарь.

ОГОЛОШЕНЕ.

Братство Р. Н. Союзу въ Веа-verdale, Pa., ч. 126 выбрало

иомъ вѣдѣдлу: Предсѣда-тель, Михайлъ Сливка; заст. пред-сѣдателя, Стефанъ Заяць; Олекса Річель, секретарь; Иванъ Валентикъ, записникъ; Юрко Бучала, касирь; Августъ Буковинскій, дозорця ка-сы; Петро Качмаръ, дозорця хорыхъ; Loydale, Pa.; Петро Ковальскій, дозорця хорыхъ, Beaverdale, Pa.; Иванъ Жакъ, послапецъ.

Мѣсячній мѣтинги вѣдѣдлу ся въ першій Недѣлѣ кождого мѣсяця. Олекса Річель, секретарь.

ПОДЯКА.

Дякую сердечно урядни-камъ Р. Н. Союзу и цѣло-му Р. Н. Союзови за вы-плачене менѣ надзвичайной запомоги въ сумѣ \$100 для моеи родины на утримане. Раджу вѣсѣмъ Русинамъ въ Америцѣ, абы приступали до Р. Н. Союзу, бо нѣхто незнае що его чекае, такъ якъ мене постигло нещасте и лежу хорый вѣдѣ 13. Ав-густа 1906 тай ще Богъ зна, коли буду мѣгъ пра-цювати а може и нѣколи, бо на ноги немогу стати. Братя Русины ще разъ кли-чу: ставайте пѣдѣ прапоръ Р. Н. Союзу а въ нещастю маєте помѣчь тай ваша ро-дина. Providence, R. I. Иванъ Преонъ.

Вечерон зъ Аматорскимъ Представленемъ

устроивъ читальня „Просвѣта“ в Філадельфіі, Па.
дня 17-го Лютого с. р.
в Grand American Hall 622-4 So. 4th St.
Програма Вечерка:

Від пів до сегомі до 9 ої год. танці; о 9-тій будуть виголошені деклямації, відтак відиграеъ комедію в однім актѣ „Сатана в бѣзцѣ“ а опісля хор мужеский відсылае руско-пародній ими; по скінченю сего зновъ танці.

На сю забаву запрашаемо всѣхъ філадельфійскихъ Русинів, де зможуть бачити перше тут руске предста-влене, рівнож набавитесь до воли.

Вступ: мушана зъ женщиною 25 центъ; жѣнщина сегомі 10 центъ. За добру забаву ручитъ

Комітет
Пет. Росоловичъ,
Ан. Безпалько.

Позірі!

В McKeesport, Pa. товари-ство „Запорожска Січ“ устроює БАЛЬ найгарніший дня 17-го Фебруара 1906 р. в Суботу в Ні-мецкій Галі на White St., McKeesport, Pa.

Ми, Січовики запрашаемо П. П. з Мекіспорт, Па. і околиці на наш перший баль, на котрімъ буде гарна музика, солодкі і гіркі напитки, смачна закуска, за що ручимо сло-вомъ січовикъ. Січові, самі хлопці молоді а і зъ батькомъ кошовимъ будемо при услужі всімъ прибувшимъ честнимъ гостямъ. Хто зъ чеснихъ Ру-синівъ прабуде на наш баль то певно не пожалує, бо такого балу еще нигде не було. Просимо на баль! Дохід на нашу церковъ св. Іоана Хрестителя.

Тикетъ для мужчин 50 центъ, для поодинокихъ жѣнокъ або дѣвчатъ 25 ц. Т. Касків, П. Сова.

Великій Баль.

Братство св. Василія Великого ч. 19. Р. Н. Союзу въ Priceburg, Pa., устроює дня 17-го Лютого 1906 въ Олифантъ въ Ру-скоій Школьній Галі ВЕЛИКІЙ БАЛЬ. Запрашаемо всѣхъ чесныхъ Русинівъ и Русинокъ зъ околици

Олифанту и Прайсбурга, чтобы не забули прийти забавити ся. Вступъ до балъ задармо. Такожъ прошу не забути о доброй нагодѣ, що братство св. Василія будо приня-мати на Балу новыхъ членовъ безъ вступного. Дорогі Русины, котри не палежите нигде, прийдѣть на Баль, а приступите до братства и до Р. Н. Союзу, бо не все така нагода трафляе ся.

Стефанъ Сисакъ, секретарь.

Де есть?
Хто хоче шукати своихъ кра-иновъ черекъ нашу газету, мусить виплатити 25 центовъ за кожде ого-лошене напередъ.

Де есть?
Текла Голембювска, приѣхавши зъ краю до Америки пошукує за сво-имъ мужомъ, Иваномъ Голембюв-скимъ, лѣтъ около 40, волосе ясне-блондѣ, кучераве, родомъ зъ пѣдѣ Станиславова, котрий 5 лѣтъ тому вѣдѣ не вѣдѣхавъ. Хтобы знавъ що о нѣмъ, або вѣдѣ самъ, зво-литъ ласкаво написати на адресу: 6-7 Tekla Golembiowska, 140 Norfolk St., New York, N. Y.

Де есть?
Фецеко Конуръ, родомъ зъ Роздѣля, повѣту Горлицкого въ Галичинѣ. Має знаходити ся коло Пасейку. Если о нѣмъ дехто знае, або и вѣдѣ самъ, най напише на адресу: Harry Borsuk, Pricedale, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него що знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, що приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него що знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, що приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него що знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, що приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него що знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, що приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него що знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, що приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него що знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, що приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него що знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, що приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него що знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, що приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него що знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, що приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него що знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, що приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ хто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить його брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Де есть?
Иванъ Черкасъ. Приѣхавъ до Аме-рики передъ трома роками. Пови-ненъ бы-бути десь въ околици Buffalo, N. Y. Еслибъ кто про него что знавъ, або и вѣдѣ самъ, нехай повѣдомить его брата, что приѣхавъ 1. Фебруара до Америки на адресу: Bartko Czerkas, 7-10 Northampton, Pa.

Дописи.

Зъ Beaver Lake, Alta.

Мы, Русины, розкиненіи по канадійскихъ фармахъ, не маемо анѣ читальень, анѣ рускихъ шкѣлъ. Дуже то сумно, що Русины не мають того, що мають дру-гі народности. Намъ кон-че потрібно бути руско-англійскими. Въ нихъ му-сять навчати, якъ руской, такъ и англійской мовы. Руску мову напихъ дѣтей треба учити, чтобы вони не забули свою народность, бо коли нашъ дѣти не бу-дуть знати матерной мовы, вони забудутъ на свою на-родность, вони будутъ од-падати вѣдѣ своего народа, и Русъ приѣде до упадку. Русины тогдѣ нѣколи не займуть такого становища, яке мають другі націи; вони будутъ въ Америцѣ лише „гінорами“ та ро-бучою худобою.

Але не меншь потрібно намъ учити въ школахъ и англійской мовы; бо безъ англійской мовы чоловікъ въ Америцѣ, якъ дитина. Коли вѣдѣ не знати ме го-ворити, читати и писати по англійски, его скрозъ, на кождѣмъ кроцѣ будутъ ошукувати и здирати. Ча-сто трафляе ся чоловікови купити яку машину, або лѣтъ на сплату. Дадуть ему подписати якийсь „нотъ“, вѣдѣ подпише, але не знае, що въ нѣмъ на-писано. А потѣмъ только плати та плати. А не за-платишь, тѣ продадутъ то-бѣ остатню худобу и зро-блять жебракомъ.

Отъ черезъ того намъ потрібнй руско-англійскій школы. Правда, намъ бракъ рускихъ учителей, але мы мусимо самі о томъ постарати ся, бо нѣхто иншій для насъ о та по-стараетъ ся. Котрий зъ насъ умѣе читати и пи-сати по руски, най иде до англійской школы и нав-читъ ся англійской мовы, а потѣмъ вѣдѣ мѣгъ бы за-няти ся учительскою нау-кою и мавъ бы за се добру платню. Але вже бы було добре, якъ бы декотрі зъ насъ, що умѣють читати и писати по руски и по англійски, взяли ся науча-ти другихъ тому. Отже въ той способъ просвѣта мѣжъ нами хочъ поволи шири-лась бы, а тамъ далѣ вже видно булобъ, що робити.

Менѣ ся справа здаеъ дуже важною и булобъ ду-же корыстно, якъ бы про-сю справу высловилося бо-льше людей. Отже, кого та справа интересує, я про-сивъ бы, чтобы они писа-ли свои думки и погляды до газеты „Свободы“. А певно, что въ той способъ мы щось доброго обмѣр-куемъ.

Менѣ ся справа здаеъ дуже важною и булобъ ду-же корыстно, якъ бы про-сю справу высловилося бо-льше людей. Отже, кого та справа интересує, я про-сивъ бы, чтобы они писа-ли свои думки и погляды до газеты „Свободы“. А певно, что въ той способъ мы щось доброго обмѣр-куемъ.

Менѣ ся справа здаеъ дуже важною и булобъ ду-же корыстно, якъ бы про-сю справу высловилося бо-льше людей. Отже, кого та справа интересує, я про-сивъ бы, чтобы они писа-ли свои думки и погляды до газеты „Свободы“. А певно, что въ той способъ мы щось доброго обмѣр-куемъ.

Николай Гавинчукъ.

Зъ Buffalo, N. Y.

Вечеромъ 20. Сѣчня и-шовъ оденъ чоловікъ зъ работы и унавъ на стрігѣ, а по кількохъ хвилинахъ вѣдѣдавъ Богови душу. И нѣхто зъ присутнихъ не мѣгъ вказати полісменови, звѣдки той чоловікъ. Вы-

глядѣти вѣдѣ такъ на яко-госп „гонгера“, лѣтъ ему було, правдоподобно, блан-ко 45; певно полишивъ по собѣ жену и дѣти. Оттаке наше житя тутъ въ Амери-цѣ, братя! Ажъ сумно ро-бить ся, якъ подумаешъ.

Отже прошу васъ, доро-гі братя Русины, вступай-те до Р. Н. Союзу. бо смерть не чекае, анѣ мѣсяця не ви-бирае, а захопитъ чоловіка, коли той и не сподѣваеъ ся. Насъ тутъ въ Буфало есть досить, а лише колъ-кохъ належить до братствъ св. о. Николая, такъ само и до „Союзу“. Оденъ мо-вити, що шкода гроша, дру-гій каже, що вертае до кра-ю незадовго, а суть и такі, що ще навѣтъ смѣють ся зъ насъ, що даемо грошѣ задармо.

Отже ще разъ напминаю и буду напминати, чтобы вступали нашъ люде до ор-ганізацій. Бо-жъ многі зъ насъ полишили въ краю жѣнки и дѣти. Не жалуйте, братя Русины центѣвъ, и вступайте до „Союзу“, що-бы не пришлось вамъ ка-яти ся, коли вже буде за-пѣзно.

Ив. Філь.

Зъ Lorain, Ohio.

Ще нема и року, якъ почали галицкій Русины за-мешкувати тутъ, а вже за-ложили тутъ братство св. Андрея. Урядниками на-шого братства суть: Ив. Вознякъ, предсѣдатель и А. Русенко, секретарь. Во-ни жъ були и организато-рами братства, за що дай-имъ Боже многая и благая лѣта. Належало бѣ и дру-гимъ брати собѣ зъ того примѣръ, а особливо тимъ Русинамъ, котрі мешка-ють въ Lorain и въ околи-цѣ, а не прѣстають до ор-ганізація! Во, певно, на-довѣзъ у насъ повстала бы руска парохія. Де-котрі вѣдѣмовляють ся тимъ, що вони не на довгій часъ въ Америцѣ и скоро будутъ вертати до краю. Коли-бъ такъ и всѣ Русины дума-ли, то, певно, усѣ Русины поробились бы Поляками та Словаками та иньшими, и самого имени руского въ Америцѣ не булобъ чути. Отже вѣдѣ васъ, братя Русины, горѣймо до ор-ганізацій, не даваймо ро-бити ся анѣ Поляками анѣ кимъ другимъ, а дбаймо о свою Русъ.

М. Галюшко.

Зъ Філадельфіі, Па.

Дня 22. Сѣчня філадель-фійскі Поляки устроювали велику демонстрацію в ро-ковини кровавоі Недѣлі в Петербурѣ. Запрошені го-сті

